

958

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 września 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Zagranicznego uprawnień do ustalania cen niektórych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych pochodzących z importu.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 i z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Handlu Zagranicznego uprawnienia do ustalania cen zbytu importowanych artykułów objętych „Wykazem maszyn i urządzeń”, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 29 września 1953 r. w sprawie podziału branżowego przedsiębiorstw handlu zagranicznego w zakresie maszyn i urządzeń z wyłączeniem: silników spalinowych (wymienionych pod pozycją 0307 wspomnianego wykazu), taboru kolejowego i tramwajowego (wymienionego pod poz. 1201 — 1220), pojazdów mechanicznych (wymienionych pod poz. 1301 — 1307 oraz 1309 z wyjątkiem części zamiennych do motocykli) i taboru pływającego (wymienionego pod poz. 1401 — 1416).

§ 2. Ceny, o których mowa w § 1, ustalane będą zgodnie z przepisami:

- 1) uchwały nr 469 Rady Ministrów z dnia 17 marca 1954 r. w sprawie wytycznych dla ustalania cen zbytu na niektóre artykuły pochodzące z importu i cen za usługi świadczone przez dostawców zagranicznych oraz cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport i cen za usługi świadczone na rzecz odbiorców zagranicznych,

- 2) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 3. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 1, dostarczanych odbiorcom krajowym bez udziału jednostek organizacyjnych zbytu lub handlu wewnętrznego, ustalane będą po zapoznaniu się z opinią właściwego centralnego zarządu, będącego głównym producentem podobnych artykułów krajowych, oraz — z opinią odbiorcy.

§ 4. 1. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 1, rozprowadzanych przez jednostki organizacyjne zbytu lub handlu wewnętrznego, ustala się w porozumieniu z właściwą jednostką zbytu lub handlu, będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

2. W razie nieuzgodnienia ceny z jednostkami wymienionymi w ust. 1 wnioski o ustalenie ceny wraz z opiniami zainteresowanych jednostek Ministerstwo Handlu Zagranicznego przesyła do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Zmiany cen artykułów, o których mowa w § 1, mogą być dokonywane w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

959

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 sierpnia 1956 r.

w sprawie zezwolenia na wywóz za granicę i przywóz do kraju polskich pieniędzy w ruchu podróźnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydatkowanie i wymiana oraz pozostawianie polskich pieniędzy za granicą są zabronione.

§ 2. 1. Zezwala się osobie przekraczającej granicę na podstawie paszportu zagranicznego lub równoznacznego dokumentu wystawionego przez polskie władze w kraju:

- 1) na każdorazowy wywóz z kraju polskich pieniędzy do kwoty zł 500, odnotowanej przez polski graniczny urząd celny w paszporcie zagranicznym lub równoznacznym dokumencie przy wyjeździe; kwota ta jest przeznaczona na wydatkowanie przez podróźnego po przekroczeniu przez

niego granicy w drodze powrotnej do kraju oraz może być wykorzystana na pokładzie polskich statków morskich;

- 2) na każdorazowy przywóz do kraju polskich pieniędzy w kwocie odnotowanej przez polski graniczny urząd celny w paszporcie zagranicznym lub równoznacznym dokumencie przy wyjeździe.

2. Osoby wyjeżdżające za granicę na stałe (emigrujące) nie są uprawnione do wywozu polskich pieniędzy z kraju.

§ 3. Wywóz z kraju, jak również powrotny przywóz do kraju polskich pieniędzy przez osoby legitymujące się paszportami lub dokumentami innymi niż wymienione w § 2 ust. 1 wymagają każdorazowego zezwolenia dewizowego.